

fødevaremærke er en utrolig vigtig ting, som vi skal værne om, og som er enestående – også set i forhold til andre lande.

På samme måde mener jeg, det vil være rimeligt, at Danmark også går i spidsen for at få en lignende mærkning, når det drejer sig om non-foodproduktionerne. Og det er helt rigtigt, som hr. Jørn Jespersen fra forslagsstillerne peger på, at det netop vil være oplagt at gribe fat i tekstilerne.

I tilknytning til de kommentarer har jeg også nogle ideer til, hvordan forslaget kan forbedres lidt: I de organisationer, der inddrages med henblik på at få forhandlet det, skulle man også inddrage Økologisk Råd og IFOAM, for det er netop dem, som gør meget for at få koordineret de her ting på verdensplan. De har bl.a. et økologisk regelsæt for bomuldsdyrkning og andre ting, som kan passes ind i det her, så jeg synes, at det vil være vigtigt, at vi inddrager dem – også på trods af EU.

Ser man på EU's handlinger i forhold til det økologiske mærke, så er det, som EU har foretaget sig, meget beklageligt. Det, der skete, var, at EU tog initiativ til, at man i Europa skulle have lov til inden for økologisk mærkning at bruge gensplejsede produkter, og hvis man nu forestillede sig, at de kom af sted med det forslag, så ville det betyde, at vi ikke havde lov til at forbyde gensplejsede produkter i det statskontrollerede danske Ø-mærke. Dét ville være en katastrofe.

Det var ikke regeringerne, der fik forhandlet dét bort, det var netop IFOAM, og det er derfor vigtigt at være på vagt over for, hvad EU finder ud af med hensyn til de mærker her.

En anden ting er, at vi snart skal i gang med de næste punkter på dagsordenen, hvor vi skal diskutere ændringer i vores eget økologiske regelsæt, hvor en dynamo ville være at ændre omlægningstiden fra to til et år. Og hvis vi skal gøre det, vil det igen være på trods af EU, men det vil ikke desto mindre være en utrolig vigtig ting at få den ændret, fordi de, der er tilhængerne af en lang omlægningstid, er de samme, som vil fastholde den økologiske produktion som en nicheproduktion ud i al fremtid. De vil gøre det så besværligt som muligt at omlægge, og det er bl.a. dét synspunkt, der kan ligge til grund for, at man vil have en lang omlægningstid.

Derfor mener jeg, at initiativet skal støttes og gennemføres, og at vi også skal gøre det, uanset hvad der sker på EF-niveau. Der er jeg altså uenig i det, ministeren fremlagde, for jeg mener,

at vi skal starte den undersøgelse, som Socialistisk Folkeparti har peget på, vi skal inddrage de andre organisationer i det, og udgangspunktet skal være, at vi får lavet et nonfoodmærke, hvor bl.a. tekstilerne som de første kan komme ind under.

Lisbeth Arbøl (CD):

Da CD's ordfører ikke kan være til stede, skal jeg på CD's vegne afvise beslutningsforslaget med følgende kommentarer:

Med dette forslag ønsker SF øjensynlig to ting. For det første opfordres regeringen til at gennemføre en uafhængig undersøgelse af tekstilprodukter, der markedsføres som miljøvenlige, og for det andet ønsker SF, at der etableres et dansk statskontrolleret økologisk tøj- og tekstilmærke.

Til det første har miljøministeren allerede erklæret sig helt enig i behovet for en sådan undersøgelse, og CD har ikke i sinde at sætte sig imod dette – bestemt ikke. Til det andet må CD sige, at behovet for kontrol af økologiske mærkede tekstilprodukter er til stede; forbrugerne er i stigende grad bevidste om miljøproblemerne og har selvfølgelig også krav på en troværdig mærkning.

Det nytter imidlertid ikke på lang sigt at lave en ensidig dansk statskontrolleret mærkning. Målet må være, at det skal være en EU-standardiseret økologisk mærkning. Der er lang vej endnu, men det må og skal udformes i EU-regi.

Jørn Jespersen (SF):

Jeg skal takke ordførerne for de bemærkninger, der er faldet, og selvfølgelig især for de positive tilkendegivelser, som jeg har været meget glad for. Jeg synes, at man på nuværende tidspunkt kan konstatere, at der tegner sig et flertal for at tage i hvert fald et meget stort skridt i den retning, som vi har foreslået. Det tyder på, at vi kan komme et godt stykke ad vejen hen imod en ordning, der sikrer både forbrugere og fabrikanter en troværdig mærkningsordning, som også inden for tekstilproduktionen fremmer de miljøvenlige, de økologiske produktionsformer.

Jeg er glad for, at ministeren har givet tilsagn om, at der skal iværksættes en undersøgelse. Det vil i sig selv være en vigtig handling med henblik på at sikre de fabrikanter, der lever op til det, de lover forbrugerne, en bedre bedre stilling på markedet, og det vil være afskrækkende i forhold til andre fabrikanter, som kunne være fristet til at bruge de nuværende manglende